

νιος, ὁ Θεοδοσίος ὁ κοινοβίτης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ σιγηλὸς, ὁ ἅγιος Παῦλος ὁ ἀναχωρητὴς ἔζησαν ὑπὲρ τὸν αἰῶνα.

Οἱ ἀρχαῖοι ἀνδρῶν ἀγάλματα εἰς τὸν γάμον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης : « Πρὸς τὸν Ὑμέβαιον τὸν ἐπιβραδύνοντα τὸ γῆρας. Ἦτο δικάια ἀπόδοσις σεβασμοῦ εἰς τὴν εὐεργετικὴν του ἐπίδρασιν. Εἶνε βέβαιον ὅτι οἱ πλείστοι ἐξ ὧν ἀνεφέραμεν διὰ τὴν μακροβιότητα αὐτῶν συνεζεύχθησαν ἅπαξ ἢ πολλάκις. Ὁ Κότρελ, ὁ ἐκ Φιλαδελφείας, ὅστις ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 120 ἐτῶν, ἀφῆκε χήραν 115 ἐτῶν, ἣτις ἐπέζησε τρεῖς ἡμέρας αὐτοῦ. Χωρικός τις Πολωνὸς οὔτινος ὁ πατὴρ ἔζησεν 150 ἔτη, ἐνυμφεύθη τὸ πρῶτον τριακονταέτης, καὶ ἀπέθανεν ἐτῶν 156, καταλιπὼν χήραν ἑκατοντούτιδα. Χωρὶς ν' ἀναζητήσωμεν τὰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τῆς μακροβιότητος ἐν τῷ συζυγικῷ βίῳ, ἀρκεῖ νὰ συμβουλευθῶμεν τὰς στατιστικὰς ὅπως ἐξακριβώσωμεν ὅτι ὁ, τε ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ζῶσι, κατὰ μέσον ὄρον, περισσότερον ὅταν εἶνε ἔγγαμοι παρά ὅταν εἶνε ἄγαμοι. Οὐδὲν φυσικώτερον τοῦ ἀποτελέσματος τούτου. Ὁ γάμος ἐξασφαλίζει τὸν κανονικὸν βίον, τὴν ἠθικότητα, τὴν ἀποχὴν ἀπὸ παντοσιδούς ἀκρασίας· παρέχει εὐγενῆ σκοπὸν εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν δραστηριότητα, ικανοποιεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς στοργῆς, ἐκπληροῖ τὰς δικαίας ἐλπίδας, θερμαίνει τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν, φέρει μεθ' ἑαυτοῦ ἀπαράμιλλα στοιχεῖα εὐζωίας, μονιμότητος. Ἡ πρόνοια συνήνωσεν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ πάσας τὰς εὐτυχίας τὰς συμβιβασζομένας πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου· δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ συμβόλαιον τοῦ γάμου εἶνε δίπλωμα μακροβιότητος.

Ὁ Κικέρων συνώψισεν οὕτω τὰς περὶ ὑγιεινῆς ἰδέας του· « Διατηροῦμεν τὴν ὑγίαν μας διὰ καλῆς μελέτης τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἡμῶν, διὰ τῆς γνώσεως τῶν ὠφελίμων ἢ ἐπιβλαβῶν ἡμῖν πραγμάτων, διὰ τῆς μετριότητος ἐν τῇ τροφῇ καὶ ταῖς προφυλάξεσι, διὰ τῆς ἀποχῆς ἀπὸ τῶν ἡδονῶν καὶ τελευταῖον διὰ τῆς ἱατρικῆς τέχνης». Τὸ πρόγραμμά τοῦτο καίπερ παλαιὰν πολὺ φέρον χρονολογίαν, εἶνε οὐδὲν ἥττον πληρέστατον. Ἡ τελευταία λέξις δὲν ἐλέχθη ἐπὶ σκοπῷ σατυρικῷ· εἶνε τὸ φυσικώτατον καὶ λογικώτατον συμπέρασμα τῶν προηγουμένων· ἢ εἶνε περίεργον νὰ παραθέσωμεν παρὰ τὴν φράσιν ταύτην τὴν πλήρη διδαγμάτων, τὰς γνώμας νεωτέρων τινῶν, ὅπως κάλλιον ἀναδειχθῆ ἢ βαθύτης τῆς. Ὁ Ῥασπαῖλ εἶπε : « Ἡ ὑγιεινὴ προφυλάσσει ἀπὸ τὴν ἱατρικὴν ». Ὁ Χόφμαν, ἀθηντικώτερος, ἐπέρανε τὴν ἀπαρίθησιν τῶν κανόνων τῆς ὑγείας διὰ τῆς συμβουλῆς ταύτης : « Φεύγετε τὰ φάρμακα καὶ τοὺς ἰατροὺς ». Πρὸς νέον τινὰ ἱατρὸν μεμφόμενον τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν θεραπευτικῶν μέσων ὁ Μαχενδὶ ἀπάντησεν ἀπλοῦστατα : « Οὐδέποτε λοιπὸν ἐδοκιμάσατε νὰ μὴ μεταχειρίζεσθε κανέν

ἐκ τούτων ; » Τέλος, ἀνὴρ οὐχ ἥττον περιφανῆς, μετὰ ζήλου ἐργασθεὶς ὑπὲρ ἀναπτύξεως τῆς ἱατρικῆς, ὁ Βρουσσαί, εἰς τὴν ἐπιθανάτιόν του κλίνην, εἶπε : « Ἀρίων μετ' ἐμὲ τρεῖς μεγάλους ἰατροὺς. . . τὸ ὕδωρ, τὴν ἄσκησιν καὶ τὴν δίκαιαν ! »

Τί πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῶν δοξασιῶν τούτων, παραδοξολόγων κατὰ τὸ φαινόμενον ; Εἶνε ἄρά γε εὐφυολόγος εἰρωνεία, ἐπιτρεπομένη μόνον, εἰς τοὺς ἀποδείξαντας κατὰ τὸ γόνιμον αὐτῶν στάδιον, μετὰ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας τὴν χρησιμότητα τῆς ἱατρικῆς ; Ὁ Χόφμαν, ὁ Μαχενδὶ, ὁ Βρουσσαί δὲν θὰ προσέβαλλον τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν μόνον καὶ μόνον πρὸς ἐπίδειξιν πνεύματος· ἠθέλησαν μόνον νὰ περιλάβωσιν ἐν πνευματώδει εὐφυολογίᾳ συμβουλάς πρακτικωτάτας, ἃς ἠδυνάμεθα νὰ μεταφράσωμεν οὕτω : τὸ μέλλον τῆς ἱατρικῆς εἶνε μέλλον ἢ τέχνη τῆς διαφυλάξεως τῆς ὑγείας παρὰ τῆς θεραπείας τῶν ἀσθενειῶν.— ἄνευ καλῆς ὑγιεινῆς τὰ φάρμακα δὲν ἔχουσι σχεδὸν σημασίαν.

Ναὶ, ἐπιμελούμενοι τῆς ὑγείας μας, ἀποφεύγομεν τὸν κόπον καὶ τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ νὰ ἐπιμελούμεθα τῶν νόσων μας. Ὅταν προσβαλλώμεθα ὑπὸ κακοδιαθεσίας, ἣτις προέρχεται ἀπὸ ἔξωσιν ἐναντίον πρὸς τὰς διακελεύσεις τῆς ὑγιεινῆς, τὰ φάρμακα δὲν δύναται νὰ τὴν ἐξαλείψωσι. Ἐκτὸς τούτου, ὑπάρχουσι πλείστα ἑλαφρὰ ἀδιαθεσίαι ἃς προτιμότερον νὰ υποφέρωμεν παρὰ νὰ ζητῶμεν νὰ καταπολεμῶμεν. Κυριολεκτικῶς εἰπεῖν δὲν εἶνε ἀσθένεια, ἀλλ' ἐκδηλώσεις εὐαισθήτου καὶ εὐπαθοῦς κράσεως. Λοιπὸν, καὶ μικρὰ ἔτι ὑγεία καλῶς διευθυνομένη, διατηρεῖται ἐπὶ πολὺ, πρὸ πάντων ἐὰν λάβῃ ὡς ὀδηγὸν τὴν ὑγιεινὴν. Ἄλλ' ὅταν ἀληθὴς ἀσθένεια ἐμφανίζεται, οὔτε στιγμὴ ἀναβολῆς δὲν ἐπιτρέπεται, ὀφείλετε ν' ἀναγνωρίσετε ὅτι εἰσθε ἀπολύτως ἀναρμόδιοι νὰ διαγνώσητε καὶ κατανικήσητε αὐτὴν, καλέσατε τὸν ἱατρὸν, ὅστις μόνος δύναται νὰ κρίνῃ, νὰ προδιαγράψῃ τὴν θεραπείαν καὶ ὅσας ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν κρίσιν ἣτις ἀπειλεῖ τὴν ὑπαρξίν σας. Κατὰ συνέπειαν, ἢ καλὴ καὶ ἔγκαιρος χρῆσις τῶν ἱατρῶν εἶνε ἐν τῶν ἐξασφαλιζόντων τὴν μακροβιότητα μέσων.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

K.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ

τῆς βασιλείσεως Βικτωρίας.

Ὑπὸ τοιοῦτον τίτλον ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς «Gaulois» ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον :

Ἡ αὐτοκράτειρα τῶν Ἰνδιῶν διατρίβει πρὸ τινος ἐν τῷ βασιλικῷ αὐτῆς κτήματι τῆς Βαλμοράλ ἐν Σκωτίᾳ, ὅπερ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο προτιμᾷ, καθόσον ἀνῆκεν εἰς τὸν πρίγκιπα Ἀλβέρτον, τὸν προσφιλεῖ σύζυγον τῆς, ὃν ἀπὸ εἴκοσι καὶ ἐνδὸς

ἤδη ἐτῶν θρηνηί. Ἡ πιστοτάτη χήρα, ἡ σεβαστοτέρα καὶ εὐεργετικώτερα πασῶν τῶν βασιλίδων, πιστεύει ὅτι εἰς Βαλμοράλ ἐπανευρίσκει εὐκολώτερον ἢ ἀλλαχοῦ τὸν ἀπολεσθέντα σύζυγόν της, μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ὁποῖου συνδιαλέγεται.

Ὁ ἔμπιστος Σκώτος John Brown φέρει εἰς συγκοινωνίαν τὴν βασίλισσαν μετὰ τοῦ μακαρίτου πρίγκιπος.

Χρησιμεύει τουτέστιν ὡς μεσάζων.

Πολλοὶ πολλάκις θὰ ἠρώτησαν πόθεν προήρχετο ἡ ἐξαιρετικὴ εὐνοια ἣν πρὸς αὐτὸν δεῖκνυει ἡ βασίλισσα; διατὶ αὕτη τῷ προσήνεγκε τίτλους εὐγενείας, οὓς ὁ μετριοφρων θεράπων πάντας ἠρνήθη, ἐκτὸς τοῦ Esquire διὰ τὸ τέλος ὃ ἐκ μαρμαροῦ μικρὸς ἀνδρίας τοῦ Brown ὁ παρὰ τοῦ Boehm κατασκευασθεὶς εὐρίσκειται ἐν τῷ κοιτῶνι τῆς ἀνάσσης του, ἐν μέσῳ τῶν εἰκόνων τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα, ἅτινα ἡ περιέργεια τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ δημοσίου πολλάκις ἀπέτεινε, ἡ μόνη ἥτις δύναται νὰ δοθῆ ἀληθῆς ἀπάντησις εἶνε ἡ ἐξῆς: ὁ John Brown εἶνε τὸ ὄργανον τῶν πνευματικῶν τῆς ἀνάσσης σχέσεων μετὰ τοῦ μακαρίτου πρίγκιπος Ἀλβέρτου.

Πολλάκις ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης παρευρισκομένη εἰς ἐνδιαφέρον τι ὑπουργικὸν συμβούλιον ἠκούσθη νὰ ἐπιφυλάσσεται ὅπως ἐκφέρῃ γνώμην λέγουσα: «πρέπει νὰ συμβουλευθῶ πρῶτον τὴν ψυχὴν τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου.»

Εἰς Βαλμοράλ λοιπὸν ἐπικαλεῖται τοῦτον, οὗτος δὲ ἀποκρίνεται εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτῆς.

Κλείεται ἐν τῷ μελετητηρίῳ τοῦ ἀποθανόντος διὰ πάντας τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ὅχι καὶ δι' αὐτὴν κάθηται ἐν τῇ προσφιλεῖ ἐκείνου καθέδρᾳ, ἐνώπιόν της δὲ ἐπὶ καθίσματός τινος τοποθετεῖ τὰ νυκτικὰ τοῦ μακαρίτου ἐνδύματα, ὡσανεὶ ταῦτα ἀνέμενον τὴν ἔλευσίν του. Μεγάλῃ πυρᾷ τέλος ἀνάπτεται ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐστία. Ὁ John Brown τότε μετὰ πάσης εὐλαθείας κοιμίζει ἐπὶ δίσκου τὸ basin of gruel, τὸν μετὰ γάρου δηλ. παρεσκευασμένον ζωμὸν, ὃν ὁ κύριός του καθ' ἐκαστὴν ἐσπέραν συνείθιζε νὰ πίνῃ, καὶ ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ μικρᾶς τινοῦ τραπέζης.

Ἡ βασίλισσα κρατεῖ τεμαχίον τι χάρτου ἐπὶ τῶν γονάτων της ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ χειρὶ μολυβδίδα. Ἡ ἔδρα κινεῖται, κτυπᾷ καὶ ἀποκρίνεται διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κτυπημάτων τῶν ποδῶν της. Εἶνε γνωστὸν τὸ ἀλφάβητον τῶν πνευματικῶν δι' ὀρισμένου ἀριθμοῦ ἤχων δείκνυται ἕκαστον γράμμα. Ἡ Μεγαλειότης της ἐρωτᾷ, ὃ δὲ ἔμπιστος θεράπων Brown ἐρμηνεύει τὰς ἀποκρίσεις τοῦ πρίγκιπος. Ὁ νεκρὸς καὶ ἡ ζῶσα συνδιαλέγονται οὕτω περὶ τε τῶν ἐν τῷ ἄνω καὶ τῶν ἐν τῷ κάτω κόσμῳ πραγμάτων. Διὰ τῶν εὐσεβῶν δὲ τούτων ἐσπερίδων κατορθοῖ ἡ αὐτῆς ἀπαρηγόρητος Μεγαλειότης ἵνα ἐπ' ὀλίγον ἀνακουφίζηται, ἂν μὴ πα-

ρηγορῆται, διότι ἡ θλιψίς της εἶνε ἐξ ἐκείνων αἵτινες δὲν παύουσιν εἰ μὴ μετὰ τῆς ζωῆς.

Γ. **

ΤΙ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ὁ κατωτέρω πίναξ δεῖκνυει τὰ ποσά, ἅτινα ἕκαστον τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν δαπανᾷ ἐτησίως διὰ τὰς πολεμικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, χερσαίας καὶ θαλασσίας.

Ῥωσσία, 912,500,000 φρ. — Ἀγγλία, 806,200,000. — Γαλλία 675,000,000. — Γερμανία, 533,700,000. — Αὐστρία, 278,700,000. — Ἰταλία, 245,200,000. — Ἰσπανία, 151,200,000. — Τουρκία, 125,000,000. — Ὀλλανδία, 73,700,000. — Βέλγιον, 47,500,000. — Μικρὰ Κράτη τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου, 47,500,000. — Πορτογαλλία, 45,000,000. — Σουηδία, 32,500,000. — Δανία, 22,500,000. — Ἑλλάς, 15,000,000. — Νορβηγία, 13,700,000. — Ἑλβετία, 13,700,000. Ἀθροίζοντες τὰ ποσά ταῦτα εὐρίσκομεν ὅτι ἡ Εὐρώπη δαπανᾷ κατ' ἔτος εἰς πολεμικὰς παρασκευὰς 4,024,000,000 φράγκων.

Διὰ τῆς δαπάνης ταύτης ἡ Εὐρώπη τηρεῖ διαρκῶς ὑπὸ τὰ ὄπλα 4,500,000 ἀνδρας.

Παραθέσαντες ἤδη τοὺς ἀριθμοὺς τούτους, ἃς μὴ παραλείψομεν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1794 μέχρι τοῦ 1882 ὑπάρχουσι 36 περιπτώσεις διεθνoῦς διαιτησίας διαλυσάτης τὰς μεταξὺ ἐθνῶν ἀναφυσίας διενέξεις. Ἐκ τῶν περιπτώσεων τούτων 18 παρέχουσιν αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι, 14 ἡ Ἀγγλία, 5 ἡ Γαλλία, 1 ἡ Γερμανία κτλ.

Τέλος, ἐνῶ κατὰ τὴν πρώτην τριακονταετίαν, ἀπὸ τοῦ 1794—1824, παρουσιάζονται τρεῖς μόνον περιπτώσεις διαιτησίας, τὴν δὲ δευτέραν, ἀπὸ τοῦ 1824—1854, μόνον 6, κατὰ τὰ τελευταῖα 28 ἔτη ἀπὸ τοῦ 1854—1882, αἱ διαιτησίαι συνεποσώθησαν εἰς 27, ἧτοι σχεδὸν μίαν κατ' ἔτος, ὅπερ ἴσως δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀγαθὴ ἔνδειξις τῶν φιλεργητικῶν διαθέσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Γάλλος τις ἀββάς, προσκληθεὶς εἰς γεῦμα ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Κουδὲ, ἐλησμόνησε νὰ μεταβῆ εἰς αὐτό. Ἐντεῦθεν ὀργὴ μεγάλη τοῦ πρίγκιπος, ὅστις τὴν πρώτην φορὰν καθ' ἣν συναντᾷ τὸν ἀββᾶν στρέφει αὐτῷ τὰ νῶτα. — Βλέπω εὐχαρίστως, λέγει τότε ὁ ἐξυπνὸς ἀββάς, ὅτι ἡ ὑψηλότης σου δὲν εἶνε καθόλου θυμωμένη ἐναντίον μου, διότι γνωρίζω ὅτι πρὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς δὲν εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ στρέφῃ τὰ νῶτα.

*
**

Κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου

Εἰς τῶν διαβατῶν ἐμποδίζεται ὑπὸ μικροῦ ἐ-